

DIREKTIVA KOMISIJE 2008/62/ES

z dne 20. junija 2008

o določitvi nekaterih odstopanj za sprejetje kmetijskih domačih sort in sort poljščin, ki so naravno prilagojene na lokalne in regionalne pogoje in so ogrožene zaradi genske erozije, ter za trženje semena in semenskega krompirja navedenih domačih sort in sort poljščin

(Besedilo velja za EGP)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/57/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena oljnic in predivnic ⁽⁶⁾ in zlasti člena 27(1)(b) Direktive,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju naslednjega:

ob upoštevanju Direktive Sveta 66/401/EGS z dne 14. junija 1966 o trženju semen krmnih rastlin ⁽¹⁾ in zlasti člena 22a(1)(b) Direktive,

(1) Kot kaže razvoj na mednarodni ravni in ravni Skupnosti v zadnjih letih, pomembnost vprašanj biološke raznovrstnosti in ohranjanja rastlinskih genskih virov narašča. Primeri vključujejo Sklep Sveta 93/626/EGS z dne 25. oktobra 1993 o sklenitvi Konvencije o biološki raznovrstnosti ⁽⁷⁾, Sklep Sveta 2004/869/ES z dne 24. februarja 2004 o sklenitvi, v imenu Evropske skupnosti, Mednarodne pogodbe o rastlinskih genskih virih za prehrano in kmetijstvo ⁽⁸⁾, Uredbo Sveta (ES) št. 870/2004 z dne 24. aprila 2004 o vzpostavitvi programa Skupnosti za ohranjanje, karakterizacijo, zbiranje in uporabo genskih virov v kmetijstvu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1467/94 ⁽⁹⁾ ter Uredbo Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ⁽¹⁰⁾. Da bi se upoštevala ta vprašanja, je treba na podlagi zakonodaje Skupnosti vzpostaviti posebne pogoje, ki urejajo trženje semena poljščin, in sicer na podlagi direktiv 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/53/ES, 2002/54/ES, 2002/56/ES in 2002/57/ES.

ob upoštevanju Direktive Sveta 66/402/EGS z dne 14. junija 1966 o trženju semena žit ⁽²⁾ in zlasti člena 22a(1)(b) Direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/53/ES z dne 13. junija 2002 o skupnem katalogu sort poljščin ⁽³⁾ ter zlasti členov 4(6), 20(2) in 21 Direktive,

(2) Za zagotovitev ohranitve *in situ* in trajnostne rabe rastlinskih genskih virov je treba gojiti in tržiti krajevne populacije in sorte, ki so naravno prilagojene na lokalne in regionalne pogoje in so ogrožene zaradi genske erozije („ohranjevalne sorte“) tudi, če te ne izpolnjujejo splošnih zahtev za sprejetje sort ter trženje semena in semenskega krompirja. Da bi se dosegel navedeni cilj, je treba predvideti odstopanja glede sprejetja ohranjevalnih sort za vključitev v nacionalne kataloge poljščin, kakor tudi za proizvodnjo in trženje semena in semenskega krompirja navedenih sort.

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/54/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semena pese ⁽⁴⁾ in zlasti člena 30(1)(b) Direktive,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/56/ES z dne 13. junija 2002 o trženju semenskega krompirja ⁽⁵⁾ ter zlasti členov 10(1) in 27(1)(b) Direktive,

⁽¹⁾ UL L 125, 11.7.1966, str. 2298/66. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2007/72/ES (UL L 329, 14.12.2007, str. 37).

⁽²⁾ UL L 125, 11.7.1966, str. 2309/66. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/55/ES (UL L 159, 13.6.2006, str. 13).

⁽³⁾ UL L 193, 20.7.2002, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1829/2003 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 268, 18.10.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ UL L 193, 20.7.2002, str. 12. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/117/ES (UL L 14, 18.1.2005, str. 18).

⁽⁵⁾ UL L 193, 20.7.2002, str. 60. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Odločbo Komisije 2005/908/ES (UL L 329, 16.12.2005, str. 37).

⁽⁶⁾ UL L 193, 20.7.2002, str. 74. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2004/117/ES.

⁽⁷⁾ UL L 309, 13.12.1993, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 378, 23.12.2004, str. 1.

⁽⁹⁾ UL L 162, 30.4.2004, str. 18.

⁽¹⁰⁾ UL L 277, 21.10.2005, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 146/2008 (UL L 46, 21.2.2008, str. 1).

- (3) Navedena odstopanja morajo zadevati bistvene zahteve za sprejetje sorte ter postopkovne zahteve, ki jih določa Direktiva Komisije 2003/90/ES z dne 6. oktobra 2003 o določitvi podrobnih pravil za člen 7 Direktive Sveta 2002/53/ES glede lastnosti, ki morajo biti zajete kot minimum pri preskušanju, in minimalnih pogojev za preskušanje nekaterih sort poljščin ⁽¹⁾.
- (4) Države članice je treba pooblastiti zlasti za sprejemanje lastnih določb glede razločljivosti, nespremenljivosti in izenačenosti. Te določbe morajo glede razločljivosti in nespremenljivosti temeljiti vsaj na lastnostih, navedenih v tehničnem vprašalniku, ki ga mora izpolniti prijavitelj v zvezi z vlogo za sprejetje sorte iz prilog I in II k Direktivi 2003/90/ES. Kadar se ugotovi izenačenost na podlagi netipičnih rastlin, morajo določbe temeljiti na opredeljenih standardih.
- (5) Treba je določiti postopkovne zahteve, na podlagi katerih se sorta lahko sprejme brez uradnega preskušanja. Poleg tega je treba glede poimenovanja določiti nekatera odstopanja od zahtev iz Direktive Sveta 2002/53/ES in Uredbe Komisije (ES) št. 930/2000 z dne 4. maja 2000 o oblikovanju pravil za izvajanje glede primernosti poimenovanja sort poljščin in zelenjadnic ⁽²⁾.
- (6) Glede proizvodnje in trženja semena in semenskega krompirja ohranjevalnih sort je treba določiti odstopanje od uradne potrditve.
- (7) Da se zagotovi trženje semena in semenskega krompirja ohranjevalnih sort v skladu z ohranjanjem rastlinskih genskih virov, je treba določiti omejitve zlasti glede regije porekla. Da bi prispevale k ohranjanju *in situ* in trajnostni rabi navedenih sort, je treba državam članicam omogočiti odobritev dodatnih regij, kadar se seme, ki presega količino, potrebno za ohranjanje zadevne sorte v njeni regiji porekla, lahko trži, če so navedene dodatne regije primerljive glede naravnih in polnaravnih življenjskih združb. Da se ohrani povezava z regijo porekla, to ne velja, kadar država članica odobri dodatne regije proizvodnje.
- (8) Za trženje vsake ohranjevalne sorte je treba določiti največje količine znotraj posamezne vrste in skupno koli-
- čino za vse ohranjevalne sorte znotraj posamezne vrste skupaj. Za zagotovitev spoštovanja teh količin morajo države članice od proizvajalcev zahtevati, da predložijo uradno obvestilo o količinah ohranjevalnih sort, ki jih nameravajo proizvajati, in jim dodeliti količine.
- (9) Sledljivost semena in semenskega krompirja je treba zagotoviti s pomočjo ustreznih zahtev za pečatenje in označevanje.
- (10) Za zagotovitev pravilne uporabe pravil iz te direktive je treba spremljati semenske posevke, seme preskušati ter izvajati uradno naknadno kontrolo. Količine semena ohranjevalnih sort, danih v promet, morajo dobavitelji sporočati državam članicam, države članice pa jih sporočijo Komisiji.
- (11) Komisija po treh letih oceni, ali so ukrepi iz te direktive, zlasti določbe, ki zadevajo količinske omejitve, učinkoviti.
- (12) Ukrepi, predvideni s to direktivo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za seme in razmnoževalni material za poljedelstvo, vrtnarstvo in gozdarstvo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

1. Glede poljščin, zajetih v direktivah 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/54/ES, 2002/56/ES in 2002/57/ES, določa ta direktiva nekatera odstopanja v zvezi z ohranjanjem *in situ* ter trajnostno rabo rastlinskih genskih virov s pridelavo in trženjem:

- (a) za sprejetje vključitve domačih sort in sort, ki so naravno prilagojene na lokalne in regionalne pogoje in so ogrožene zaradi genske erozije, v nacionalne kataloge poljščin, kot je določeno v Direktivi 2002/53/ES,

⁽¹⁾ UL L 254, 8.10.2003, str. 7. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/48/ES (UL L 195, 27.7.2007, str. 29).

⁽²⁾ UL L 108, 5.5.2000, str. 3. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 920/2007 (UL L 201, 2.8.2007, str. 3).

(b) za trženje semena in semenskega krompirja takih domačih sort in sort.

2. Če v tej direktivi ni drugače določeno, se uporabljajo direktive 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/53/ES, 2002/54/ES, 2002/56/ES in 2002/57/ES.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve:

(a) „ohranjanje *in situ*“ pomeni ohranjanje genskega materiala v njegovih naravnih okoljih in, v primeru gojenih vrst rastlin, v pridelovalnem okolju, v katerem so razvile svoje razločevalne značilnosti;

(b) „genska erozija“ pomeni izgubo genske raznovrstnosti med populacijami ali sortami iste vrste in v njih skozi čas ali zmanjšanje genetske baze vrste zaradi človekovega posega ali spremembe okolja;

(c) „domača sorta“ pomeni niz populacij ali klonov rastlinskih vrst, ki so naravno prilagojene na okoljske razmere regije;

(d) „seme“ pomeni seme in semenski krompir, razen če semenski krompir ni izrecno izključen.

POGLAVJE II

SPREJETJE OHRANJEVALNIH SORT

Člen 3

Ohranjevalna sorta

Države članice lahko v nacionalnih katalogih sort poljščin navedejo domače sorte in sorte iz člena 1(1)(a), če so izpolnjene zahteve iz členov 4 in 5. Take domače sorte ali sorte se navedejo v skupnem katalogu sort poljščin kot „ohranjevalne sorte“.

Člen 4

Bistvene zahteve

1. Da bi se sprejela kot ohranjevalna sorta, mora biti domača sorta ali sorta iz člena 1(1)(a) zanimiva za ohranjanje rastlinskih genskih virov.

2. Z odstopanjem od člena 1(2) Direktive 2003/90/ES, lahko države članice sprejmejo lastne določbe glede razločljivosti, izenačenosti in nespremenljivosti ohranjevalnih sort.

V takih primerih države članice zagotovijo, da se za razločljivost in nespremenljivost uporabljajo vsaj lastnosti, ki so navedene v:

(a) tehničnih vprašalnikov, ki so sestavni del testnih protokolov Urada Skupnosti za rastlinske sorte (CPVO) iz Priloge I k Direktivi 2003/90/ES, ki se uporablja za navedene vrste, ali

(b) tehničnih vprašalnikov smernic Mednarodne zveze za varstvo novih rastlinskih sort (UPOV) iz Priloge II k Direktivi 2003/90/ES, ki se uporablja za navedene vrste.

Za oceno izenačenosti se uporabi Direktiva 2003/90/ES.

Če pa se ugotovi izenačenost na podlagi netipičnih rastlin, se uporabita populacijski standard 10 % in verjetnost sprejemljivosti najmanj 90 %.

Člen 5

Postopkovne zahteve

Z odstopanjem od prvega stavka člena 7(1) Direktive 2002/53/ES se ne zahteva uradnega preskušanja, če za odločbo o sprejetju ohranjevalnih sort zadostujejo naslednji podatki:

(a) opis ohranjevalne sorte in njeno poimenovanje;

(b) rezultati neuradnih testov;

(c) znanje, pridobljeno iz praktičnih izkušenj med gojenjem, razmnoževanjem in uporabo, kot je razvidno iz uradnega obvestila prijavitelja zadevni državi članici, ter

(d) drugi podatki, zlasti organov, pristojnih za rastlinske genske vire, ali organizacij, ki jih v ta namen priznajo države članice.

Člen 6

Izključitev od sprejetja

Ohranjevalna sorta se ne sprejme za vpis v nacionalni katalog sort, če:

- (a) je že navedena v skupnem katalogu sort poljščin kot sorta, ki ni ohranjevalna sorta, ali je bila črtana iz skupnega kataloga v zadnjih dveh letih ali v zadnjih dveh letih po preteku obdobja, dodeljenega na podlagi člena 15(2) Direktive 2002/53/ES, ali
- (b) je zavarovana z žlahtniteljskimi pravicami Skupnosti, kot je določeno v Uredbi Sveta (ES) št. 2100/94⁽¹⁾ ali z nacionalno žlahtniteljsko pravico, ali je zahtevk za tako pravico v teku.

Člen 7

Poimenovanje

1. Glede poimenovanj ohranjevalnih sort, ki so bile znane pred 25. majem 2000, lahko države članice dovolijo odstopanja od Uredbe (ES) št. 930/2000, razen če bi taka odstopanja kršila prednostne pravice tretje strani, ki je zaščiten na podlagi člena 2 navedene uredbe.
2. Ne glede na člen 9(2) Direktive 2002/53/ES lahko države članice sprejmejo več kot eno ime za sorto, če so zadevna imena zgodovinsko znana.

Člen 8

Regija porekla

1. Kadar država članica sprejme ohranjevalno sorto, določi regijo ali regije, v katerih se je sorta v preteklosti gojila in v katerih je naravno prilagojena (v nadaljnjem besedilu: regija porekla). Upoštevajo se podatki organov, pristojnih za rastlinske genske vire, ali organizacij, ki jih v navedeni namen priznajo države članice.

Kadar regija porekla obsega več kot eno državo članico, jo sporazumno določijo vse zadevne države članice.

2. Država članica ali države članice, ki določajo regijo porekla, o določeni regiji uradno obvestijo Komisijo.

⁽¹⁾ UL L 227, 1.9.1994, str. 1.

Člen 9

Vzdrževanje

Države članice zagotovijo vzdrževanje ohranjevalne sorte v njeni regiji porekla.

POGLAVJE III

PROIZVODNJA IN TRŽENJE SEMENA

Člen 10

Potrjevanje

1. Z odstopanjem od zahtev za potrjevanje iz člena 3(1) Direktive 66/401/EGS, člena 3(1) Direktive 66/402/EGS, člena 3(1) Direktive 2002/54/ES, člena 3(1) Direktive 2002/56/ES in člena 3(1) Direktive 2002/57/ES lahko države članice določijo, da se seme ohranjevalne sorte lahko daje v promet, če je v skladu z odstavki 2, 3 in 4 tega člena.

2. Seme izvira iz semena, proizvedenega v skladu z jasno opredeljenimi postopki za vzdrževanje sorte.

3. Seme, razen semena *Oryza sativa*, je v skladu z zahtevami za potrditev certificiranega semena iz direktiv 66/401/EGS, 66/402/EGS, 2002/54/ES, 2002/56/ES in 2002/57/ES, razen zahtev glede najmanjše sortne čistosti ter zahtev, ki zadevajo uradno preskušanje ali preskušanje pod uradnim nadzorom.

Seme *Oryza sativa* je v skladu z zahtevami za potrditev za „certificirano seme, druga množitev“ iz direktive 66/402/EGS, razen zahtev glede najmanjše sortne čistosti ter zahtev, ki zadevajo uradno preskušanje ali preskušanje pod uradnim nadzorom.

Seme mora imeti zadostno sortno čistost.

4. Glede semenskega krompirja lahko države članice določijo, da se člen 10 Direktive 2002/56/ES, ki zadeva velikost, ne uporablja.

Člen 11

Območje proizvodnje semena

1. Države članice zagotovijo, da se sme seme ohranjevalne sorte proizvajati le v regiji porekla.

Če pogoji za potrditev iz člena 10(3) zaradi posebnega okoljskega problema v navedeni regiji ne morejo biti izpolnjeni, lahko države članice za proizvodnjo semena odobrijo dodatne regije, pri čemer upoštevajo podatke organov, pristojnih za rastlinske genske vire, ali organizacij, ki jih v ta namen priznajo države članice. Vendar pa se lahko seme, proizvedeno v navedenih dodatnih regijah, uporabi izključno v regiji porekla.

2. Države članice uradno obvestijo Komisijo in druge države članice o dodatnih regijah, ki jih nameravajo odobriti za proizvodnjo semena, v skladu z odstavkom 1.

Komisija in druge države članice lahko v 20 delovnih dneh od prejema navedenih uradnih obvestil zahtevajo, da se zadeva predloži Stalnemu odboru za seme in razmnoževalni material za poljedelstvo, vrtnarstvo in gozdarstvo. Na podlagi člena 22a(1)(b) Direktive 66/401/EGS, člena 22a(1)(b) Direktive 66/402/EGS, členov 4(6), 20(2) in 21 Direktive 2002/53/ES, člena 30(1)(b) Direktive 2002/54/ES, členov 10(1) in 27(1)(b) Direktive 2002/56/ES in člena 27(1)(b) Direktive 2002/57/ES, če je primerno, se sprejme odločitev in po potrebi določi omejitve ali pogoje za določitev takih regij.

Če niti Komisija niti katera koli druga država članica ne vložijo zahtevka na podlagi drugega pododstavka, lahko zadevna država članica odobri dodatne regije za proizvodnjo semena, kot je navedla v uradnem obvestilu.

Člen 12

Preskušanje semena

1. Države članice zagotovijo, da se testi izvedejo za preverjanje, ali je seme ohranjalnih sort v skladu z zahtevami za potrjevanje iz člena 10(3).

Taki testi se izvedejo v skladu z veljavnimi mednarodnimi metodami ali, če take metode ne obstajajo, v skladu s katerimi koli ustreznimi metodami.

2. Za teste, navedene v odstavku 1, države članice zagotovijo, da se vzorci odvzamejo iz homogenih lotov. Zagotovijo uporabo pravil za maso lota in maso vzorca iz člena 7(2) Direktive 66/401/EGS, člena 7(2) Direktive 66/402/EGS, člena 9(2) Direktive 2002/54/ES in člena 9(2) Direktive 2002/57/ES.

Člen 13

Tržni pogoji

1. Države članice zagotovijo, da se seme ohranjalne sorte lahko trži le pod naslednjimi pogoji:

(a) če je bilo proizvedeno v svoji regiji porekla ali v regiji, navedeni v členu 11,

in

(b) če se trži v svoji regiji porekla.

2. Z odstopanjem od odstavka 1(b) država članica lahko odobri dodatne regije na svojem ozemlju za trženje semena ohranjalne sorte, če so navedene regije primerljive z regijo porekla glede naravnih in polnaravnih življenjskih združb.

Če države članice odobrijo take dodatne regije, morajo zagotoviti shranitev najmanj količine semena, potrebne za proizvodnjo količine semena, navedene v členu 14, da se sorta ohrani v regiji svojega porekla.

O odobritvi takih dodatnih regij države članice obvestijo Komisijo.

3. Če država članica odobri dodatne regije za proizvodnjo semena v skladu s členom 11, se odstopanje iz odstavka 2 tega člena ne uporabi.

Člen 14

Količinske omejitve

Vsaka država članica zagotovi, da količina trženega semena za vsako ohranjalno sorto ne presega 0,5 % semena iste vrste, ki se je uporabila v navedeni državi članici v eni rastni dobi, ali količina, ki je potrebna za setev 100 ha, pri čemer se izbere večja količina. Za vrste *Pisum sativum*, *Triticum* spp., *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* in *Helianthus annuus* je naveden odstotek največ 0,3 %, ali ni večji od količine, ki je potrebna za setev 100 ha, pri čemer se izbere večja količina.

Vendar pa skupna količina semena ohranjalnih sort, trženih v vsaki državi članici, ne sme presežati 10 % semena zadevnih vrst, letno uporabljenega v državi članici. Kadar ta količina ne zadošča za setev 100 ha, se lahko maksimalna količina semena zadevnih vrst, letno uporabljenega v državi članici, poveča tako, da ta zadostuje za setev 100 ha.

Člen 15

Uporaba količinskih omejitev

1. Države članice zagotovijo, da jih proizvajalci pred začetkom pridelovalne sezone uradno obvestijo o velikosti in lokaciji površine za proizvodnjo semena.
2. Če je na podlagi uradnih obvestil, navedenih v odstavku 1, verjetno, da bodo količine iz člena 14 presežene, države članice vsakemu zadevnemu proizvajalcu dodelijo količino, ki jo lahko trži v zadevni pridelovalni sezoni.

Člen 16

Spremljanje semenskega posevka

Države članice s pomočjo uradnega spremljanja zagotovijo, da so semenski posevki v skladu z določbami te direktive, pri čemer so zlasti pozorne na sorto, lokacije proizvodnje semena ter količine.

Člen 17

Pečatenje pakiranj in zabojnikov

1. Države članice zagotovijo, da se seme ohranjevalnih sort trži le v zaprtih pakiranjih ali zabojnikih z nameščenim sistemom zapiranja.
2. Pakiranja in zabojnike semena dobavitelj zapečati tako, da jih ni mogoče odpreti, ne da se pri tem poškoduje sistem zapiranja ali pusti dokaz o nedovoljenem spreminjanju etikete dobavitelja, pakiranja ali zabojnika.
3. Za zagotovitev pečatenja v skladu z odstavkom 2 sistem pečatenja vključuje vsaj etiketo ali pritrditev uradne plombe.

Člen 18

Označevanje

Države članice zagotovijo, da je embalaža semena ohranjevalnih vrst ali posoda zanj opremljena z dobaviteljevo etiketo ali s tiskanim ali odtisnjanim zapisom, ki vključuje naslednje informacije:

- (a) besede „Pravila in standardi ES“;
- (b) ime in naslov osebe, odgovorne za pritrjevanje etiket, ali njena oznaka;
- (c) leto zapiranja, izraženo kot: „zaprto...“ (leto), ali razen za semenski krompir, leto zadnjega vzorčenja za namen zadnjega preskušanja kalivosti, izraženo kot: „vzorčeno ...“ (leto);
- (d) vrsta;
- (e) poimenovanje ohranjevalne sorte;
- (f) besedi „ohranjevalna sorta“;
- (g) regija porekla;
- (h) če se regija proizvodnje semena razlikuje od regije porekla, oznako regije proizvodnje semena;
- (i) referenčna številka lota, ki jo je dodelila oseba, odgovorna za pritrjevanje etiket,
- (j) navedena neto ali bruto masa, ali, razen za semenski krompir, navedeno število semen;
- (k) kadar je navedena masa in se uporabijo granulirana fitofarmaceutska sredstva, snovi za oblaganje ali drugi dodatki v trdnem stanju, se, razen za semenski krompir, navede lastnosti kemične obdelave ali dodatkov in približno razmerje med maso klobčičev ali čistih semen in celotno maso.

Člen 19

Uradna naknadna kontrola

Države članice zagotovijo, da je seme predmet uradne naknadne kontrole z naključnimi pregledi, ki preverijo sortno pristnost in sortno čistost.

POGLAVJE IV

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 20

Poročanje

Države članice zagotovijo, da dobavitelji, ki delujejo na njihovem ozemlju, za vsako pridelovalno sezono poročajo o količini semena za vsako ohranjevalno sorto, ki je bila dana v promet.

Države članice na zahtevo Komisiji in drugim državam članicam poročajo o količini semena vsake ohranjevalne sorte, dane v promet na njihovem ozemlju.

Člen 21

Uradno obveščanje o priznanih organizacijah rastlinskih genskih virov

Države članice Komisijo uradno obvestijo o priznanih organizacijah iz členov 5(d), 8(1) in 11(1).

Člen 22**Ocenjevanje**

Komisija do 31. decembra 2011 oceni izvajanje določb iz členov 4, 13(2), 14 in 15.

Člen 23**Prenos**

1. Države članice najpozneje do 30. junija 2009 sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 24**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 25**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 20. junija 2008

Za Komisijo
Androulla VASSILIOU
Članica Komisije